

Quest for the Crown

SOURCE PACKETS

Shmuel Alef, Perakim 8-12

The Request for a King - Perek 8, Part 1

1. Radak, I Shmuel 8:2

שופטים בבאר שבע - ספר זה להודיע כי לא הלכו בדרכי אביהם שהיה הולך וסובב על הערים שלא להטריח את כל ישראל לבא אליו למשפט והם לא די להם שלא עשו זה אלא שישבו בקצה ארץ ישראל כי באר שבע היה בקצה ארץ ישראל כמו שאמר הכתוב מן ועד באר שבע כי אלה שתיהן היה קצות ארץ ישראל ועדיין אלו היה האחד יושב בדרך והאחד בבאר שבע לא היה רע אבל שניה' היו שופטי' בבאר שבע להטריח יש' לבא אליהם ולהרבות שכרן, ואמרו רז"ל בני שמואל לא חטאו אלא לפי שלא היו מחזירין בכל מקומות ישראל וישבו בבתיהם כדי להרבות שכר לחזניהם ולסופריהם מעלה עליהן הכתוב כאילו לקחו שוחד ומהם אמר חלקם שאלו בפיהם ומהם אמר מתנו' נטלו בזרוע ולפי פשט הפ' נראה שחטאו:

2. Radak, I Shmuel 8:6

(ו) ויתפלל שמואל - התפלל שתבא אליו הנבואה בענין זה מה ידבר ה':

3. Talmud Bavli, Sanhedrin 20b

מתני' : ומוציא למלחמת הרשות על פי בית דין של שבעים ואחד יופורץ לעשות לו דרך ואין ממחה בידו יי"ד דרך המלך אין לו שיעור וכל העם בוזזין ונותנין לו והוא נוטל חלק בראש: גמ' תנינא חדא זימנא

דל"י תנא נמי (ב) מוציאין למלחמת הרשות אמר רב יהודה אמר שמואל יכל האמור בפרשת מלך מלך מותר בו רב אמר לא נאמרה פרשה זו אלא לאיים עליהם שנאמר שום תשים עליך מלך שתהא אימתו עליך כתנאי ר' יוסי אומר יכל האמור בפרשת מלך מלך מותר בו ר' יהודה אומר לא נאמרה פרשה זו אלא כדי לאיים עליהם שנאמר שום תשים עליך מלך שתהא אימתו עליך וכן היה רבי יהודה אומר ג' מצות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ להעמיד להם מלך ולהכרית זרעו של עמלק ולבנות להם בית הבחירה רבי נהוראי אומר לא נאמרה פרשה זו אלא כנגד תרעומתן שנאמר ואמרת אשימה עלי מלך וגו' תניא ר"א אומר זקנים שברור כהוגן שאלו שנאמר תנה לנו מלך לשפטנו אבל עמי הארץ שבהן קלקלו שנאמר והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו

4. Rambam, Hilchos Melachim 4:1-4

<p>The king is granted license to levy taxes upon the nation for his needs or for the purpose of war. He may also fix a duty on merchandise. It is forbidden to avoid paying this duty. The king has the right to decree that if someone does not pay these duties, his property will be seized or he will be killed. These laws are derived as follows: I Samuel 8:17 states: 'You will be servants to him, the king.' Previously, Deuteronomy 20:11 states: 'They shall be subject to your levy and they shall serve you.' From this association, it is derived that the king may levy taxes and fix duties. The statutes that he establishes in these and related matters are accepted as law for all the matters mentioned in the Biblical passage concerning the king are rights to which the king is entitled.</p>	<p>רשות יש למלך ליתן מס על העם לצרכיו או לצורך המלחמות וקוצב לו מכס ואסור להבריה מן המכס שיש לו לגזור שכל מי שייגנוב המכס ילקח ממונו או יהרג שנאמר ואתם תהיו לו לעבדים ולהלן הוא אומר יהיו לך למס ועבדוך מכאן שנותן מס וקוצב מכס ודיניו בכל אלו הדברים וכיוצא בהן דין שכל האמור בפרשת מלך מלך זוכה בו:</p>
<p>He may also send throughout the territory of Eretz Yisrael and take from the nation valiant men and men of war and employ them as soldiers for his chariot and cavalry. Similarly, he may appoint them as his body guard and as footmen to run before him as I Samuel 8:11 states: 'He shall place them among his charioteers and his horsemen and they shall run before his chariot.' He may also take the choicest of them to be his servants and attendants as ibid.:16 states: 'He shall take... your finest young men... to do his work.'</p>	<p>ושולח בכל גבול ישראל ולוקח מן העם הגבורים ואנשי חיל ועושה מהן חיל למרכבתו ובפרשיו ומעמיד מהן עומדים לפניו ומעמיד מהן אנשים לרוץ לפניו שנאמר ושם לו במרכבתו ופרשיו ורצו לפני מרכבתו ולוקח מן היפים שבהם להיות שמשים ועומדים לפניו שנאמר ואת בחוריכם הטובים יקח ועשה למלאכתו:</p>
<p>Similarly, he may take all those that are necessary for him from the nation's craftsmen and employ them to do his work. He must pay their wages. He</p>	<p>וכן לוקח מן בעלי האומניות כל מה שהוא צריך ועושין לו מלאכתו ונותן</p>

<p>may also take all the beasts, servants, and maids that are necessary for his tasks. He must pay their hire or their value as <i>ibid.</i>:12-16 states: 'He will set them to plough his ground and to reap his harvest, to make instruments of war, and gear for his chariots.... He will take your servants, your maids, your finest young men, and your donkeys to do his work.'</p>	<p>שכרן ולוקח כל הבהמות והעבדים והשפחות למלאכתו ונותן שכרן או דמיהן שנאמר ולחרוש חרישו ולקצור קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו:</p>
<p>Similarly, he may take wives and concubines from the entire territory of Eretz Yisrael. The term 'wives' implies women who were married with A ketubah and kiddushin; concubines, women who were not given A ketubah and kiddushin. With the act of yichud alone, the king acquires her and relations with her are permitted him. A commoner is forbidden to have a concubine. The only similar relationship is the union with a Hebrew maid servant after she has been designated by her master. The king may make the concubines which he takes to his palace cooks, bakers, and perfumers as <i>ibid.</i>:13 states: 'He will take your daughters to be perfumers, cooks, and bakers.'</p>	<p>וכן לוקח מכל גבול ישראל נשים ופלגשים נשים בכתובה וקדושין ופלגשים בלא כתובה ובלא קידושין אלא ביחוד בלבד קונה אותה ומותרת לו אבל ההדיט אסור בפילגש אלא באמה העבריה בלבד אחר ייעוד ויש לו [רשות] לעשות הפילגשים שלוקח לארמונו טבחות ואופות ורקחות שנאמר ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאופות:</p>

5. Abarbanel, I Shmuel 8:9

האלה שנאמרו בפרשת המלך כאן, ואם משה לא אמרו בתורה הנה לא ניתנה מצוה חרשה אחרי מותו, וכאמרו (שבת פרק י"ב דף ק"ד ע"א) אין נביא עוד רשאי לחדש בה דבר, ואיך נאמר אם כן שהיה זה מצוה כוללת למלכים נתנה על ידי שמואל? וכן כתב רלב"ג שאין המלך מותר בענינים האלה, אבל זכר שמואל מה שיעשה המלך כשיתחזק על מלכותו בכח זרועו. ואני אחשוב שקרא זה משפט המלך לא להגיד שהיה זה משפט ודין, אבל לסי שהם אמרו תנה לנו מלך לשפטינו. היה התשובה זה היה משפט המלך, רוצה לומר המשפט אשר יעשה לכם הוא שיגדל את כל אשר לכם, וזה להודיע שלא יעשה ביניהם המשפט אשר שאלו, אבל יקח את כל אשר להם כפי העולה על רוחו, ולזה לא אמר סתם והגדת להם משפט המלך, אבל הוסיף לומר עוד אשר ימלוך עליכם, רוצה לומר המלך אשר אתם שואלים ואשר ימלוך עליכם זה יהיה המשפט אשר יעשה ביניכם (י) וזכר שאמר שמואל את כל דברי ה' אל העם השואלים מאתו מלך, ולא אמר זה על פרשת המלך שזכר בכאן, כי אחרי זה בעת שהפיל הגורלות אמר וידבר שמואל אל העם את משפט המליכה ויכתוב בספר, אבל הכוונה בכאן לומר שהגיד שמואל אל העם את כל דברי ה' והם הדברים שזכר לא אותך מאסו וגו' ככל המעשים וגו', וכאשר הפיל הגורלות אז הודיעם משפטי המלוכה, רצה לומר המשפט שעושים הילכים בעם או המשפט שנכתב בתורה בענין המלך, ומה שאמרו אל יהושע (יהושע א' י"א) כל איש אשר ימרה את פיך ימות, והותרה בזה השאלה הרביעית:

ראשון פסק הדין לדעת ר' יוסי. ופשט הכתובים לא יורה זה והוא מורה באמת כי האמת כדברי ר' יהודה שאמר זה לאיימם, לפי שהתורה לא זכרה דבר מזה בפרשת המלך שהוא היה המקום הראוי אליו, אבל אמרה (דברים י"ז כ') לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל, והוא ממה שיורה שהמלך כפי הדין וכפי התורה לא היה מותר בו הדברים

6. Ralbag, I Shmuel 8:18

(יח) וזעקתם - ואמר להם הנה יכבד עליכם זה עד אשר תזעקו לה' מכובד העול שיעמוס עליכם מלככם ולא יענה ה' אתכם כי רוח בחירתכם הביאה אתכם כל זה וענו העם כי על כל פנים הם בוחרים שיהיה להם מלך לשפטם וימשך להם מהתועלת ממנו

7. Malbim, I Shmuel 8:19

ויאמרו לא. ר"ל לא כדברך שיהיה מושל עריץ בלתי נכנע לדת התורה ומשפטיה, שזה לא יקרא בשם מלך רק בשם מושל עריץ (כי גדר המלך הוא הנבחר מן העם וגדר המושל הוא הרודה בהם בחזקה), והוא לא יהיה מושל כי אם מלך יהיה, לא אנחנו נהיה משועבדים אליו לעבדים רק יהיה משועבד אלינו להנהיג אותנו כפי חק ומשפט:

KING -

POSITIVE, NEGATIVE OR NEUTRAL? (PART 2)

Issues

- Is monarchy an ideal?
- Doesn't the Torah seem to indicate that we should appoint a king?
- Doesn't Shmuel dislike the idea of a king? How does that relate to the Torah telling us to appoint a king?
- When Mashiah comes will there be monarchy? What are the alternatives?

Does the Torah Command a King?

1. Devarim 17:14-20

<p>יד כִּי-תָבֵא אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ נָתַן לְךָ, וַיִּרְשָׁתָהּ, וַיֵּשְׁבָתָהּ בָּהּ; וְאָמַרְתָּ, אֲשִׁימָה עָלַי מֶלֶךְ, כְּכָל-הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר סָבִיבָתִי.</p>	<p>14 When thou art come unto the land which the LORD thy God giveth thee, and shalt possess it, and shalt dwell therein; and shalt say: 'I will set a king over me, like all the nations that are round about me';</p>
<p>טו שׁוֹם תִּשֶׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ, אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹקֶיךָ בּוֹ: מִקְרֹב אַחִיד, תִּשֶׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ--לֹא תוֹכֵל לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ-נָכְרִי, אֲשֶׁר לֹא-אַחִיד הוּא.</p>	<p>15 thou shalt in any wise set him king over thee, whom the LORD thy God shall choose; one from among thy brethren shalt thou set king over thee; thou mayest not put a foreigner over thee, who is not thy brother.</p>
<p>טז רַק, לֹא-יִרְבֶּה-לוֹ סוּסִים, וְלֹא-יָשִׁיב אֶת-הָעַם מִצְרַיִם, לְמַעַן הִרְבּוֹת סוּסִים; וְה', אָמַר לָכֵם, לֹא תִסְפּוּן לָשׁוּב בְּדַרְךְ הַזֶּה, עוֹד.</p>	<p>16 Only he shall not multiply horses to himself, nor cause the people to return to Egypt, to the end that he should multiply horses; forasmuch as the LORD hath said unto you: 'Ye shall henceforth return no more that way.'</p>
<p>יז וְלֹא יִרְבֶּה-לוֹ נָשִׁים, וְלֹא יִסּוּר לְבָבוֹ; וְכֶסֶף וְזָהָב, לֹא יִרְבֶּה-לוֹ מְאֹד.</p>	<p>17 Neither shall he multiply wives to himself, that his heart turn not away; neither shall he greatly multiply to himself silver and gold.</p>
<p>יח וְהָיָה כְּשִׁבְתּוֹ, עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ--וַיִּכְתֹּב לוֹ אֶת-מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת, עַל-סֵפֶר, מִלְפָּנָי, הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם.</p>	<p>18 And it shall be, when he sitteth upon the throne of his kingdom, that he shall write him a copy of this law in a book, out of that which is before the priests the Levites.</p>
<p>יט וְהָיְתָה עִמּוֹ, וְקָרָא בּוֹ כָּל-יְמֵי חַיָּו--לְמַעַן יִלְמַד, לִירְאֶה אֶת-ה' אֱלֹקָיו, לְשָׁמֵר אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה, לַעֲשׂוֹתָם.</p>	<p>19 And it shall be with him, and he shall read therein all the days of his life; that he may learn to fear the LORD his God, to keep all the words of this law and these statutes, to do them;</p>
<p>כ לְבַלְתִּי רוּם-לָבֹבוּ מֵאַחֵיו, וּלְבַלְתִּי סוּר מִן-הַמִּצְוָה יְמִינוֹ וּשְׂמֹאלוֹ--לְמַעַן יֵאָרִיךְ יָמָיו עַל-מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבָנָיו, בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל. {ס}</p>	<p>20 that his heart be not lifted up above his brethren, and that he turn not aside from the commandment, to the right hand, or to the left; to the end that he may prolong his days in his kingdom, he and his children, in the midst of Israel. {S}</p>

On It's Own Terms: Is this a Command?

2. Talmud Bavli, Sanhedrin 20b

וכן היה רבי יהודה אומר: שלש מצות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ: להעמיד להם מלך, ולהכרית זרעו של עמלק, ולבנות להם בית הבחירה. רבי נהוראי אומר: לא נאמרה פרשה זו אלא כנגד תרעומתן, שנאמר +דברים י"ז+ ואמרת אשימה עלי מלך וגו'. תניא, רבי אליעזר אומר: זקנים שבדור - כהוגן שאלו, שנאמר +שמואל א' ח'+ תנה לנו מלך לשפטנו, אבל עמי הארץ שבהן קלקלו, שנאמר +שמואל א' ח'+ והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו.

3. Rashi, ad loc [R. Shlomo Yitzchaki, born in Troyes, Northern France, 1040- 1105]

לא נאמרה פרשה זו – דשום תשים עליך מלך משום מנוה, אלא כנגד תרעומתם, שגלוי לפניו שעתידים להתרעם על כך ולומר והיינו גם אנחנו ככל הגוים שנאמר ואמרת אשימה – עתידין אתם לומר כן

How does this express itself in the history of Parshanut?

Optional/Prophetic

4. Ibn Ezra, Devarim 17:16 [R. Avraham ben Meir ibn Ezra, Tudela, He was apparently in close contact with R. Judah ha-Levi, whom he mentions frequently in his commentaries. . He spent the first fifty years of his life in Spain and North Africa, and the rest of his life, from 1140 onwards, he wandered throughout Europe, mainly in Italy, but also in France, England, and other places. 1089-1164]

(טו) שום תשים - רשות.

Imperative

5. Rambam, Melachim 1:1-2 [R. Moshe b. Maimon (Maimonides), born in Cordova Spain and died in Egypt, 1138-1204]

הלכה א

שלש מצות נצטוו ישראל בשעת כניסתן לארץ, למנות להם מלך שנאמר שום תשים עליך מלך, ולהכרית זרעו של עמלק שנאמר תמחה את זכר עמלק, ולבנות בית הבחירה שנאמר לשכנו תדרשו ובאת שמה.

הלכה ב

מינוי מלך קודם למלחמת עמלק, שנאמר אותי שלח ה' למשחך למלך עתה לך והכיתה את עמלק, והכרתת זרע עמלק קודמת לבנין הבית, שנאמר ויהי כי ישב המלך בביתו וה' הניח לו מסביב מכל אויביו ויאמר המלך אל נתן הנביא אנכי יושב בבית ארזים וגו', מאחר שהקמת מלך מצוה למה לא רצה הקדוש ברוך הוא כששאלו מלך משמואל, לפי ששאלו בתרעומת, ולא שאלו לקיים המצוה אלא מפני שקצו בשמואל הנביא, שנאמר כי לא אותך מאסו כי אותי מאסו וגו'.

Where does Rabbi Nehorai fit in this?

6. Ohr HaChaim, Devarim 17:14 [R. Chaim ben Moshe ibn Attar, born Morocco, died Yerushalayim, 1696-1743]

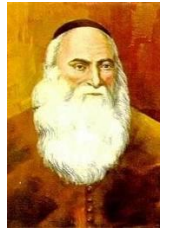
וראיתי בסנהדרין פרק כהן גדול (כ' ב) שנחלקו רבותינו ז"ל וז"ל רבי יהודה אומר ג' מצות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ להעמיד להם מלך ולהכרית זרעו של עמלק ולבנות בית הבחירה רבי נהוראי אומר לא נאמרה פרשה זו אלא כנגד תרעומתן שנאמר ואמרת אשימה עלי מלך וגו' ע"כ, ודברינו עולין לדברי ר' יהודה ולא לדברי ר' נהוראי, והגם שהלכה כרבי יהודה וכן פסק רמב"ם בפ"א מהלכות מלכים אף על פי כן צריך ליישב הכתוב לסברת רבי נהוראי שפשוט אומרו שום תשים יגיד שמצות ה' לשום מלך:

ואפשר לומר כי אם ישראל יהיו כשרים ולא ישאלו מלך והיה ה' למלך עליהם כדרך אומרו (ש"א י"ב) וה' אלקיכם מלככם, גם ה' יחפוץ להיות מלך ישראל הוא לבדו, אבל אם ישראל יכנסו בגדר שאלה שחפצים במלך עליהם אז מצות המלך עליהם לעשותו כאומרו שום תשים, ולזה לא אמר הכתוב שום תשים אלא אחר מאמר ואמרת אשימה וגו', וכפי זה אפילו אליבא דרבי נהוראי יפרש שום תשים מצוה אחר שיאמרו אשימה וגו':

7. Abarbanel, I Shmuel 8 [R. Don Yitzchak b. R. Yehuda Abrabanel, born in Lisbon, died in in Venice, 1437- 1508]

הביטו וראו הארצות שתהיה הנהגתם על ידי מלכים, ותראו את שיקוציהם ואת גילוליהם¹⁶ איש מהם כל הישר בעיניו¹⁷ יעשה ומלאה הארץ חמס מפניהם¹⁸, ומי יאמר לו מה תעשה¹⁹? והיום הזה ראינו ארצות רבות תהיה הנהגתם על ידי שופטים ומושלים זמניים נבחרים כיניהם משלושה חרשים לשלושה חרשים ומלך אלקום עמהם²⁰, משפט נבחרה להם בסידור מוגבל והמה הרורים

בעם העושים במלאכת²¹ המלחמות, לא יעמוד איש כפניהם²² אם לשבט אם לארצם, לא לחסד²³, ואם איש יחטא מהם בדבר מה, עוד מעט יבואו אחרים תחתיים, ומי אשר חטא יקבל עונשו כראוי, באופן שלא יידון לעשות עוד²⁴. הלא ידעת אם לא שמעת²⁵ חיוא רביעאה²⁶ דחילא רומי²⁶ רשיעא, היתה מושלת בכיפה²⁷ ואכלה כל ארעא ותרושינא ותדקינה²⁸, בהיות הנהגתה על ידי הקונשול²⁹ שלמים וכן רבים³⁰, ואחרי שמלך בה קיסר לבדו היתה למס³¹. ועוד היום מלכות ויניצי³² א הגברת רבתי בגוים שרתי במדינות³², ומלכות פלורניצי³³ א צבי הוא לכל הארצות³³, ומלכות גינוב³⁴ א דחילא ותקיפא³⁴, ולוקה ושיינ³⁵ א ובולוני³⁵ א ומלכויות אחרות, אין מלך בהם כי אם הנהגת המנהיגים הנבחרים מימים קצובים לימים קצובים כמו שזכרתי, והמה המלכויות הישרות אין בהם נפתל ועקש³⁵, לא ירים איש את ידו ואת רגלו³⁶ על כל דבר פשע³⁷, והמה כובשות ארצות לא להם בחכמה בחכונה ובדעת³⁸.

שהתבאר בג' מהנהגת המדינה⁷⁵; העניין השלישי הוא להכות ולהעניש פעמים שלא כדון כפי צורך השעה⁷⁶, אשר זה יאות אל היכולת המוחלט⁷⁷. והנה שלושת העניינים האלה יצטרכו האומות אליהם, לפי שאין להם תורה ומצווה אלהית⁷⁸ ואינם נשמרים מההשגחה⁷⁹ האלהית בעת צרותם. אבל האומה הישראלית לא תצטרך לאחד מהעניינים האלה מהמלך: לא לעניין המלחמות וחשועתם מאויביהם כי ילך לפנייהם⁸⁰ והוא הנלחם להם, וכמאמר אדוננו משה: "אשר יך ישראל מי כמון עם נושע בה' מגן עורך ואשר חרב גאותך ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרוך" (דברים לג, ט), ודוד המלך ע"ה אמר: "לה' הישועה על עמך ברכתך סלה" (תהלים ג, ט), כל שכן שהשופט בישראל היה יוצא לפנייהם ובה לפנייהם, כמו שמצינו ביהושע שנלחם מלחמות ה' ובכל שאר השופטים, ומהמלחמות שעשה שמואל והתשועות שבאו על ידו, אם כן לא היו צריכים ישראל מלך לעניין המלחמות. וגם לא היה הכרחי להם לסידור התורות והנימוסים, לפי ש"תורה צוה לנו משה" (דברים לג, ד), ואמר: "לא תוסיפו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו וגו', ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני ה' אלהי לעשות כן בקרב הארץ וגו', כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו וגו', ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים" וגו' (דברים ד, ב-ח), ורצה לומר שלא יוסיפו ולא יגרעו ולא יחדשו דבר במצוות התורה, לפי שהם בעצמם חוקים ומשפטים צדיקים ואין בהם תוספת ולא חסרון, ועוד שאלהים קרובים אליהם והוא יחדש הדבר⁸¹ בעת הצורך ולא יהיה אדם מחדש דבר בתורתו האלהית כי אם הוא לבדו.

הדיבור השני הוא, שאף שנורה היות המלך הכרחי מאד בעם לתיקון הקיבוץ המדיני ושמירתו - מה שהוא בחילוף האמת - הגה בעם ישראל אינו צריך ולא הכרחי להם. וביאור זה, שצורך המלכים בעם יוכלל בג' עניינים: האחד לעניין המלחמה - להושיע את העם מאויביהם ולהילחם בעד ארצם; העניין השני לסדר הנימוסים ולהניח התורות הצריכות לתיקון הקיבוץ המדיני, וכמו

ולפי שלא היה ביד המלך לחדש בהם דבר, אמר בפרשת המלך: "וכתב לו את משנה התורה וגו', לבלתי סור מן המצווה ימין ושמאל" (שם יו, יט-כ). רוצה לומר אל יחשוב המלך שיסדר נימוסים ויעשה תורות כמלכי האומות, כי הוא לא יסור מן המצווה ימין ושמאל. וגם כן לא היה הכרחי המלך בקרב ישראל לעניין המשפט ולהכות ולהעניש שלא כדין כפי צורך השעה, לפי שזה מסור הקב"ה לשופטים גם כן, כמו שבא בפרשת "כי יפלא ממך דבר" וכו' (שם סו), ואמר במס' סנהדרין (מו ע"א): בית דין מכין ועונשין כדין ושלא כדין כפי צורך השעה ולעשות סייג לתורה. ומלבד זה הודיענו הש"י שאם השופט כפי המשפט הצודק והמסודר יפטור אדם רשע, הנה יענישהו הקב"ה בדינו הגדול, וז"ש: "מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרוג כי לא אצדיק רשע" (שמות כג, ז). הנה התבאר ששלושת העניינים האלה כולם מיוחסים לאל יתברך לעשותם לעמו ישראל, ולכן היה הוא מלכם, אין עוד⁸² אחר.

8. Abraham Lincoln

"Government of the people, by the people, for the people, shall not perish from the Earth"

9. US Constitution Article II, Section 4

The President, Vice President and all civil Officers of the United States, shall be removed from Office on Impeachment for, and Conviction of, Treason, Bribery, or other high Crimes and Misdemeanors.

10. Netziv, Devarim 17:14

להכריז אחר הוראה סנה"ג: (יד) ואמרת וגו' .
 אין הפי' המירה כמשמעו צפה אלא כלשון והמרה
 לזכרה בשר וכדומה . חזן לפי לשון זה הי' במשמע
 שאין זה מ'זה במוהלג למנוח מלך אלא רשות כמו
 והמרה לזכרה בשר וגו' . והרי ידוע בדברי חז"ל
 דמניה למנוח מלך וה"כ למאי כתיב והמרה וגו' .
 ונראה דמשום דהנהגת המדינה משתנה אה משתנה
 עפ"י דעת מלוכה או עפ"י דעת העם ונצטרפה
 ויש מדינה שאינה יכולה לבטול דעת מלוכה . ויש
 מדינה שכלל מלך הרי היא כספינה בלי קברניט .
 ודבר זה א"א לעשות עפ"י הכרח מ"ע . . . בהרי בענין
 השייך להנהגת הכלל נוגע לסכ"ג: שדוהה מ"ע מש"ה
 לא אפשר לזוות בהלם למנוח מלך כ"ז שלא עלה
 בהסכמת העם לבטול פול מלך עפ"י שרואים מדינות
 אשר פניניהם מהנהגים בסדר יוהר נכון . או אז
 מ"ע לסנהדרין למנוח מלך . והא ודאי א"א לכרש

The Problem in Sefer Shmuel, Iyun -Part 3

Rabble

1. Tosefta Sanhedrin 4:5

ר' יהודה אומ' שלש מצוות נצטוו ישראל בביאתן לארץ נצטוו למנות להן מלך ולבנות להן בית הבחירה ולהכרית זרעו של עמלק אם כן למה נענשו בימי שמואל אלא לפי שהקדימו עליהן ר' נהוראי אומ' לא נאמרה פרשה זו אלא מפני תרעומות שנ' ואמרת אשימה עלי מלך ר' אלעזר בר' יוסי אומ' זקנים שאלו כהלכה שנ' תנה לנו מלך לשפטינו אבל עמי הארץ חזרו וקילקלו שנ' והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכינו ויצ' לפ' ונלחם וגומ':

System of Judgement

2. Drashos HaRan, Drush 11 [R. Nissim ben Reuven of Gerona, Barcelona 1320- 1380]

אלא שישראל נטו בעת ההיא יותר לתיקון קיבוצם המדיני. ואילו שאלו להם מלך בסתם שיאמרו שימה לנו מלך, או שיבקשוהו לסיבת תיקון מלחמותיהם, לא ימצא להם בדבר הזה עון (אשר) [או] חטא, אבל מצוה, אך היה חטאתם באמרו שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים, שרצו שיהיו משפטיהם נמשכים מצד המלכות, לא מצד שופטי התורה. ויורה על זה מה שכתוב אחריו (שם ו) וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו, לא אמר כאשר אמרו תנה לנו מלך בלבד, כי לולי אמרו כן לא היה רע בעיניו, אבל מה שהוקשה לו, באשר אמרו לשפטנו. ומפני זה אמר ה' לשמואל לא אותך מאסו כי אותי מאסו ממלוך עליהם (שם ז), כי הם בוחרים בתיקון ענינם הטבעי, משיחול בהם ענין האלקי.

3. Ralbag, I Shmuel 8:4

והנה נתקבצו כל זקני ישראל ובאו לשמואל הרמתה ואמרו לו שישים להם מלך לשפטם ככל הגוים והנה טעו בזה כי ישראל אינם באופן שישפט להם המלך לפי מה שירצה כמו הענין במלכי הע"א שמיסדים לעמם נימוסים כאשר יעלה על רוחם ולזה אמרה התורה שאם יאמרו ישראל שישומו עליהם מלך ככל הגוים אשר סביבותיהם שלא יוכלו לשים עליהם כי אם מאחיהם שהם נקשרים לקיים התורה ועל פי התורה ינהיגום לא בנימוסים אחרים ולזה צותה התורה שיכתוב לו המלך ספר תורה אחר זולת הספר שהיה לו כשהיה הדיוט והיה עמו תמיד וקרא בו כל ימי חייו

כדי שתהיה הנהגתו לעם על פי התורה ולזאת הסבה היה רע בעיני שמואל כאשר בקשו ישראל זאת הבקשה ולזה הודיע להם בסוף הענין כי אין לישראל מלך זולת הש"י וגם הש"י אמר לשמואל כי בקשתם היתה לסור מדרכי התורה ולזה אמר כי אותי מאסו ממלוך עליהם

Timing

4. Ramban, Bereishis 49:10 [R. Moshe b. Nachman, b. Gerona, Spain, d. Israel, 1194- 1270]

והיה כל זה מפני שהיה שמואל שופט ונביא ולוחם מלחמותיהם על פי ה' ומושיע אותם, ולא היה להם לשאול מלך בימיו, כמו שאמר להם וה' אלקיכם מלכם (ש"א יב יב), והקב"ה אמר לו לא אותך מאסו כי אותי מאסו ממלוך עליהם (שם ח ז), ולפיכך לא נתן להם מלכות של קיימא.

Communal Accountability: Democracy or Monarchy?

5. Klei Yakar, Devarim 17:15 [R. Shlomo Ephraim b. Aaron Luntschitz, Poland disciple of R. Shlomo Luria. Rosh Yeshiva in Lvov. Assistant Rabbi to the Maharal in Prague, ultimately succeeding him. 1540-1619]

אבל בימי שמואל לא דיברו נכונה כי אמרו תנה לנו מלך (שמואל - א ח ו). לא אמרו עלינו מלך אלא לנו, כי לא רצו לקבל מרות שיהיה מוראו עלינו אלא יהיה לנו מסור בידינו להקים מלכין ולהעדי מלכין, והיוצא לנו מזה שבעל כרחו יחניף לנו, ועל כן אמרו לשופטנו ככל הגוים (שם פסוק ה) כי עיקר צורך החנופה היא במשפטים וכמנהג ארצות אלו שמקבלים איזה רב על זמן ידוע כדי שלא יהא אימתו עליהם ואדרבה אימתם על הרב, ועל כן הוא מוכרח להחניף להם כדי שלא ידחוהו. וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך (שם פסוק ו), כי עיקר האשמה במלת לנו לשופטנו כי אם יהיה לנו ולא עלינו איך יהיה שופטנו.

Author's Argument

Sefer Shoftim

6. Shoftim 8:22-23

<p>כב וַיֹּאמְרוּ אִישׁ-יִשְׂרָאֵל, אֶל-גִּדְעוֹן, מִשְׁלֵל-בְּנֵי גַם-אַתָּה, גַּם-בְּנֶדְךָ גַּם בֶּן-בְּנֶדְךָ: כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ, מִיַּד מִדְיָן.</p>	<p>22 Then the men of Israel said unto Gideon: 'Rule thou over us, both thou, and thy son, and thy son's son also; for thou hast saved us out of the hand of Midian.'</p>
<p>כג וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, גִּדְעוֹן, לֹא-אֶמְשַׁל אֲנִי בָכֶם, וְלֹא-יִמְשַׁל בְּנֵי בָכֶם: ה', יִמְשַׁל בָּכֶם.</p>	<p>23 And Gideon said unto them: 'I will not rule over you, neither shall my son rule over you; the LORD shall rule over you.'</p>

7. Bava Basra 14b

שמואל כתב ספרו ושופטים ורות

8. Shoftim 17:6

<p>ו בַּיָּמִים הָהֵם, אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל: אִישׁ הִנְיָשָׁר בְּעֵינָיו, יַעֲשֶׂה. {פ}</p>	<p>6 In those days there was no king in Israel; every man did that which was right in his own eyes. {P}</p>
--	---

9. Shoftim 19:1

<p>א וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם, וּמָלַךְ אֵין בְּיִשְׂרָאֵל; וַיְהִי אִישׁ לְוִי, גֵר בְּיַרְכְּתָי הַר-אֶפְרַיִם, וַיִּקַּח-לוֹ אִשָּׁה פִילְגֶשֶׁת, מִבֵּית לָחַם יְהוּדָה.</p>	<p>1 And it came to pass in those days, when there was no king in Israel, that there was a certain Levite sojourning on the farther side of the hill-country of Ephraim, who took to him a concubine out of Beth-lehem in Judah.</p>
---	--

10. Malbim, I Shmuel 8:4

ויקבצו. כפי המבואר (סי' יג) הרימו הפלשתים ראש בעת ההיא ומשלו על ישראל, תחת שהיתה יד ה' במ כל ימי שמואל (למעלה ז, יג), כי ע"י עוות הדין שבה צור חרבם במלחמה, כנודע מענין יהושפט (דה"ב כ) שכאשר הקים המשפט על תלו (שם יט, ה) גרש מפניו אויב ויאמר השמד, לכן בראותם כי מטה ידם ואפס עצור ועזוב התקבצו:

11. Ralbag, ad loc.

וידמה שכבר אמר זה מצד יראתם מנחש מלך בני עמון שבא עליהם להלחם עמם כמו שאמר להם שמואל במה שאחר זה וכאשר ראה הש"י כוונתם הסכים עמהם אך היישירם בסוף הענין על פי שמואל שיהיו נזהרים לשמור מצות התורה ואם לא הנה יספו גם הם גם מלכם:

12. Rabbi Shimshon Raphael Hirsch, Devarim 17:14

Indeed, this is the true vocation of the king in Israel, for with the decentralization the nation was faced with a threat: the alienation of its individual segments from their *one* common moral task as a nation. The appointment of a king is meant to combat this danger, and this is attested to by the historical parts of Scripture, which tell of Israel's unfaithfulness. In especially striking moments of this unfaithfulness — such as פסל מיכה and פילגש בגבעה — Scripture repeatedly explains, repeatedly laments: *בְּיָמֵינוּ אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הִשָּׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה* (Shoftim 17:6, 18:1, 19:1, 21:25).

In complete contrast to this original calling of the king in Israel were the motives and purposes of the election of the first king, in the time of Shemuel (Shemuel I, 8). Shemuel reproached the people: *וְהָרָא כִּי נָחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן כִּאֲשֶׁר עָלִיכֶם וְהָאֲמָרָו לִי לֹא כִּי־מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ. וְהִי אֶלְקִיכֶם מִלְּכֶם* (ibid. 12:12). This accusation leaves no room for doubt: they sought to elect a king for the purpose of protection against external enemies and completely ignored the protection that depends solely on God and is to be expected from Him. They sought a king not only according to the *form* but also according to the *sense* of the nations, as is unequivocally clear from the people's demand: *וְיֵאמְרוּ לֹא כִּי אִם־מֶלֶךְ יִהְיֶה עָלֵינוּ, וְהָיִינוּ נִגְמֵנוּ בְּקִלְהַגּוֹיִם וְשִׁפְטֵנוּ מִלְּכֵנוּ וְנִצָּא לְפָנֵינוּ וְנִלְחַם אֶת־מִלְּחַמֵּנוּ* (ibid. 8:19,20). In this verse *וְשִׁפְטֵנוּ מִלְּכֵנוּ* is explained by the immediately following *וְיֵצֵא לְפָנֵינוּ*, which implies that the meaning of *וְשִׁפְטֵנוּ* is not "doing justice internally" but "legal representation," "protection vis-à-vis the outside world," and it is in this sense that all the people who rose to the defense of the independence of the land of Israel and the people of Israel are called "שִׁפְטָנִים".

13. The Mutating Virus: Understanding Antisemitism¹

How do such absurdities come to be believed? This is a vast and complex subject, and I have written a book about it, but the simplest explanation is this. When bad things happen to a group, its members can ask one of two questions: “What did we do wrong?” or “Who did this to us?” The entire fate of the group will depend on which it chooses.

If it asks, “What did we do wrong?” it has begun the self-criticism essential to a free society. If it asks, “Who did this to us?” it has defined itself as a victim. It will then seek a scapegoat to blame for all its problems. Classically this has been the Jews.

Anti-Semitism is a form of cognitive failure, and it happens when groups feel that their world is spinning out of control. It began in the Middle Ages, when Christians saw that Islam had defeated them in places they regarded as their own, especially Jerusalem. That was when, in 1096, on their way to the Holy Land, the Crusaders stopped first to massacre Jewish communities in Northern Europe. It was born in the Middle East in the 1920s with the collapse of the Ottoman Empire. Antisemitism re-emerged in Europe in the 1870s during a period of economic recession and resurgent nationalism. And it is re-appearing in Europe now for the same reasons: recession, nationalism, and a backlash against immigrants and other minorities. Antisemitism happens when the politics of hope gives way to the politics of fear, which quickly becomes the politics of hate.

---

¹ <http://www.rabbisacks.org/mutating-virus-understanding-antisemitism/>